Het Belang van Limburg

Het Belang van Limburg WEBSITE 03/11/2021 - 16:00

Blinde Joëlle Feijen uit Pelt behaalt doctoraat: “Jobstudenten vertaalden massa teksten naar braille”

De uit Pelt afkomstige Joëlle Feijen (32) is blind, maar dat weerhield haar niet om een doctoraat te behalen in de letterkunde. Gedurende zes jaar onderzocht ze voor haar doctoraatsproject heel wat handgeschreven brieven. “Ik heb een beroep moeten doen op jobstudenten om die massa teksten te vertalen naar braille.”

Pelt/Leuven

Ruim zestien jaar geleden kwam Joëlle Feijen uit Neerpelt in het nieuws omdat ze de jongste Belg was met een blindengeleidehond. Op tienjarige leeftijd begon ze haar zicht te verliezen als gevolg van een goedaardige tumor die haar uiteindelijk volledig blind maakte. Het weerhield haar niet om een indrukwekkende studiecarrière uit te bouwen. Na een korte halte in de blindenschool in Woluwe, vatte ze al snel een regulier schooltraject aan in het Overpeltse Mater Dei, en vervolgens ging ze aan de KULeuven Taal- en Letterkunde studeren, waar ze afzwaaide met grootste onderscheiding. Het was de aanzet om een jaar verder te studeren aan de universiteit van Tübingen in het zuiden van Duitsland. Vervolgens startte ze een doctoraat dat ze nu na zes jaar met succes verdedigde. “Twee nog levende auteurs stonden centraal in mijn onderzoek. Ik heb teksten bestudeerd van Franse schrijver Georges-Arthur Goldschmidt, die als kind uit

Printed by ACADEMIC KULeuven for legal and academic purposes only.

Duitsland moest vluchten. Zijn teksten zijn vertaald door de Oostenrijkse Nobelprijswinnaar Peter Handke. Het gaat om geschriften waarin Goldschmidt, van joodse afkomst, de Holocaust beschrijft. Mijn onderzoek bracht me zelfs naar een archief in Wenen waar ik over een grote verzameling brieven kon beschikken.”

Tijdrovend

En complexe studie, zeker voor iemand die visueel beperkt is. “Het is heel tijdrovend geweest. Ik had soms vier jobstudenten aan het werk om al die teksten te vertalen naar braille. De handgeschreven teksten, die ook nog eens waren opgesteld in oud-Duits, moesten eerst worden overgetypt voor ze omgezet konden worden naar braille. Er bestaat weliswaar goede software, maar die heeft zijn limieten en menselijke controle blijft nodig. Ik heb een massa boeken laten vertalen waarvan ik een groot deel niet kon gebruiken voor mijn onderzoek, maar dat wist ik natuurlijk pas nadat ik ze had kunnen lezen.”

Eenmanszaak

Joëlle mag zich nu dus doctor in de letterkunde noemen en ze koestert heel wat toekomstplannen. “Sinds vorig jaar heb ik een eenmanszaak als literair vertaler. Ik wil ook graag verbonden blijven aan de universiteit. Vanaf het tweede semester begin ik alvast als docent vertaalwetenschappen. En hopelijk vind ik de nodige financiering om nog enkele jaren verder onderzoek te voeren. Ik zou ook graag mijn doctoraatsonderzoek publiceren.” Wonen doet ze al enkele jaren in Leuven. “Over een klein jaar ga ik in Holsbeek wonen, samen met mijn man, met wie ik in juni ben getrouwd. Daar kunnen we wonen in een omgeving die meer geschikt is voor een blindengeleidehond. In Leuven zijn er toch wat te veel obstakels zoals fietsen of stellingen op de stoep”, lacht ze.

Printed by ACADEMIC KULeuven for legal and academic purposes only.